

ПО НАКЛОНЪ

ПРОБИВЪ

1.

Стражарьтъ спрѣ и, съ мързеливия жестъ на нарушенъ сънь, рече:

— Да си одишъ право на село, оти пипнемъ ли те у града, дървото ти е въ кърпа вързано!

Кабакътъ помисли единъ мигъ, като човѣкъ, който не вѣрва на нѣщо, огледа се недовѣрчиво и тръгна.

Градчето спѣше. Сигурно бѣше много късно, защото отъ никъде никакъвъ шумъ не долиташе. И, когато още веднажъ се обърна, за да се увѣри, че го не следятъ, въ погледа му остана само слабиятъ, ленивъ блѣсъкъ на рѣдкитѣ електрически крушки. Здравъ и читавъ ли излизаше той отъ тази улица? Успокои се чакъ когато отмина и запустѣлата, самотна бирария край града.

Кабакътъ се размисли по-спокойно и за тридневния арестъ, и за промѣнливото държане на околийския началникъ — ту заплашително и грубо, ту любезно и меко — мжчеше се да си представи преживѣния страхъ въ душния, възливъ каушъ и намираше, че сж го спасили отъ изтезания протеститѣ на партийната група и ремса и възмушенията на селенитѣ следъ побоя надъ Караванювчето.